

VONNIS

Rep. Nr: 2217564

Verzoekschrift na
31/01/2019

A.R. 21/875/B

De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie familie- en jeugdrechtbank, D 37ste kamer, spreekt hiernavolgend vonnis uit:

Gezien het hier aangehecht verzoekschrift door Mr. Johannes Baelde, advocaat te 8200 Sint-Michiels (Brugge), Koning Albert 1-laan 40 bus 00.01 op 29 juni 2021 ter griffie neergelegd.

namens :

1. [REDACTED] vluchteling van Eritrese herkomst, geboren te Senafe (Eritrea) op [REDACTED]
2. [REDACTED] van Eritrese nationaliteit, geboren te Enda Dashem (Eritrea) op [REDACTED] verblijvende te Oeganda, doch met woonplaatskeuze op het adres van verzoekster te [REDACTED]

toegelaten tot het voordeel der kosteloze rechtspleging bij beslissing van het bureau voor kosteloze rechtspleging bij de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde van 31 maart 2021;

- verzoekers -

Pro deo
Van 31/3/21
2100181

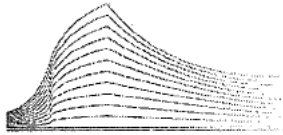
I. RECHTSPLEGING

Het verzoekschrift van 24 juni 2021, door verzoekers ter griffie neergelegd op 29 juni 2021, strekt ertoe een buitenlandse huwelijksakte te erkennen als rechtsgeldig.

Verzoekers werden het laatst gehoord in hun middelen op de zitting in raadkamer van 7 juni 2022. Verzoekster was in persoon aanwezig en werd bijgestaan door de raadsman van verzoekers, Mr. E. Jaspert loco Mr. Johannes Baelde, advocaat voornoemd. Verzoeker werd vertegenwoordigd door zijn raadsman Mr. E. Jaspert loco Mr. Johannes Baelde, advocaat voornoemd.

Het openbaar ministerie, ter zitting van 7 juni 2022, vertegenwoordigd door mevrouw F. Van Damme, substituut-procureur des Konings bij het parket van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg van Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, werd gehoord in haar mondeling advies.

Hierna werden de debatten gesloten en werd de zaak in beraad genomen.

VONNIS

De rechtbank nam kennis van het verzoekschrift, van het dossier van rechtspleging, de syntheseconclusie en het stukkenbundel van verzoekers en het stukkenbundel van het openbaar ministerie.

II. FEITEN EN VORDERING

2.1 Verzoekers zijn op 18 februari 2017 gehuwd voor de Eritrese Orthodoxe kerk te Soedan.

Verzoekster is een vluchteling van Eritrese herkomst en woont in België. Verzoeker heeft de Eritrese nationaliteit en verblijft in Oeganda.

De Dienst Vreemdelingenzaken weigerde bij beslissing van 28 januari 2021 om over te gaan tot erkenning van het huwelijk tussen verzoekers omdat (1) een niet-gelegaliseerde huwelijksakte werd voorgelegd waarvan de authenticiteit niet kan worden gegarandeerd en (2) uit het geheel van omstandigheden bleek dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van gehuwde (stuk 1 van verzoekers).

De weigeringsbeslissing is gesteund op het ongunstig advies van het openbaar ministerie van 27 januari 2021.

2.2 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 29 juni 2021, vorderen verzoekers het volgende:

“ De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren,

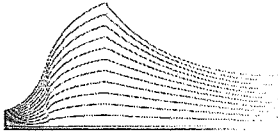
Dienvolgens te zeggen voor recht dat de (impliciete) weigering tot erkenning van het buitenlands huwelijk van partijen, zoals opgenomen op 28 januari 2021 (stuk 1) ongegrond is;

Ten aanzien van alle overheden in BELGIË erkenning te verlenen aan het huwelijk zoals op 18 februari 2017 voor de Eritrese Orthodoxe kerk te Soedan werd afgesloten tussen mevrouw [REDACTED] en de heer [REDACTED]

Kosten als naar recht.”

In hun syntheseconclusie, ontvangen via e-deposit op 25 mei 2022, hebben verzoekers hun initiële vordering integraal bevestigd.

2.3 Ter zitting van 7 juni 2022 handhaafde het openbaar ministerie haar eerder gegeven negatief advies.

III. BEOORDELING

3.1 Bevoegdheid

De rechtbank stelt haar materiële bevoegdheid overeenkomstig artikel 572bis, 1° Ger.W. *juncto* artikel 23, §1 van het Wetboek Internationaal Privaatrecht (hierna WIPR) vast.

Wat de territoriale bevoegdheid betreft, doet de rechtbank het volgende gelden.

Het wetboek IPR voorziet principieel in een erkenning van een buitenlandse authentieke akte zonder dat er beroep moet worden gedaan op enige procedure. Als een overheid weigert de geldigheid van een akte te erkennen, kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, overeenkomstig artikel 23 WIPR:

- dat artikel vermeldt als eerste criterium voor territoriale bevoegdheid de woon- of verblijfplaats van de verweerder.
- een ander bevoegdheids criterium is de woonplaats of de gewone verblijfplaats van de verzoeker. Als verzoeker geen woon- of verblijfplaats in België heeft, dan is de rechtbank van Brussel territoriaal bevoegd.

Het eerst aangehaalde criterium (in artikel 23, § 2 WIPR) voor de territoriale bevoegdheid, de woon- of verblijfplaats van de verweerder, kan hier bezwaarlijk worden toegepast nu de procedure eenzijdig verloopt. Met verweerder wordt duidelijk een procespartij bedoeld in de procedure zelf, en niet een derde die een tegengesteld standpunt inneemt of beslissing heeft genomen buiten de procedure in kwestie om. De plaats van uitvoering, als volgend criterium, biedt evenmin duidelijk uitsluitel. Gelet op het aangehaalde declaratief karakter, geldt de 'uitvoering' van de tussen te komen beslissing inzake de erkenning van de buitenlandse akte, immers over het hele Belgische grondgebied, ten aanzien van elke overheid, waar die ook haar zetel heeft.

Vervolgens vermeldt het artikel 23, §3 WIPR als criterium de woonplaats of de gewone verblijfplaats van de verzoeker (en dat bij gebreke van woon- of verblijfplaats in België, de verzoeker de zaak voor de rechtbank van het arrondissement Brussel mag brengen).

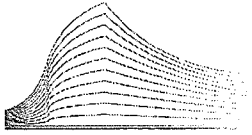
Verzoekster heeft haar woonplaats te Aalst.

Deze rechtbank is bijgevolg ook territoriaal bevoegd.

Er zijn geen andere elementen die zich tegen de bevoegdheid of ontvankelijkheid verzetten.

3.2 Ten gronde

3.2.1 Ingeval de overheid weigert de geldigheid van de akte te erkennen, kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg, onverminderd artikel 121 WIPR, overeenkomstig de procedure bedoeld in artikel 23 WIPR, bij éézijdig verzoekschrift, zoals op 29 juni 2021 ter griffie neergelegd.

3.2.2 Authenticiteit van de huwelijksakte

Krachtens artikel 31, §1, eerste lid WIPR kan een buitenlandse authentieke akte betreffende de burgerlijke stand slechts worden vermeld op de kant van een akte van de burgerlijke stand, worden overgeschreven in een register van de burgerlijke stand of als basis dienen voor de inschrijving in een bevolkingsregister, een vreemdelingenregister of een wachtregister, na onderzoek van de voorwaarden bedoeld in artikel 27, § 1 WIPR.

Luidens artikel 27, §1 WIPR wordt een buitenlandse authentieke akte in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 (wetsontduiking) en 21 (openbare orde-exceptie) WIPR (zie *Het Belgisch Wetboek IPR in familiezaken*, Jinske Verhellen, Die Keure, 2012, p.206 e.v.).

De akte moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid, *in casu* is dit het Soedanese recht.

In casu stelt de rechtbank vast dat de overgelegde documenten, inzonderheid het huwelijkscertificaat van de Eritrese Orthodoxe Kerk in Khartoum (Soudan) van 18 februari 2017 (stuk 3 van verzoekers), waarvan de authenticiteit op 17 maart 2021 werd gewaarborgd door de Soedanese rechtbank (stuk 15 van verzoekers), voldoen.

Het middel van het openbaar ministerie en de Dienst Vreemdelingenzaken inzake de ernstige twijfel omtrent de authenticiteit van het huwelijkscertificaat is niet langer relevant, aangezien verzoekers hun huwelijk hebben laten verifiëren door de Soedanese rechtbank (stuk 15 van verzoekers), zoals door het openbaar ministerie en de Dienst Vreemdelingenzaken was geadviseerd.

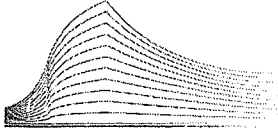
3.2.3 Toepasselijk recht inzake de geldigheid van het huwelijk

Artikel 43, eerste lid WIPR bepaalt dat, onder voorbehoud van artikel 47 WIPR, de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elke echtgenoot worden beheerst door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking de nationaliteit heeft, *in casu* is dit het Eritrese recht.

Een internationaal huwelijk kan geldig worden gesloten wanneer, wat betreft de grondvoorwaarden, beide echtgenoten voldoen aan hun nationale wet, en, wat betreft de vormvoorwaarden, het adagium *lex loci regit actum* wordt gevolgd.

Aldus geldt voor de vormvereisten het Soedanese recht, nu het huwelijk van verzoekers werd afgesloten in Soedan.

Zowel het openbaar ministerie, als de Dienst Vreemdelingenzaken erkennen - respectievelijk in haar negatief advies van 27 januari 2021 en in haar weigeringsbeslissing van 28 januari 2021 - dat het Soedanese recht de geldigheid erkent van religieuze huwelijken van niet-moslims (*in casu* zijn partijen gehuwd voor de Eritrese Orthodoxe Kerk in Soedan) (zie stuk 1 van verzoekers). Er kan dan ook gesteld worden dat de Soedanese vormvereisten werden gerespecteerd.

Voor wat betreft de grondvoorwaarden geldt het Eritrese recht, nu beide partijen op het ogenblik van de voltrekking van het huwelijk de Eritrese nationaliteit hadden. Volgens het Eritrees recht is het huwelijk een plechtig contract dat de toestemming van de beide aanstaande echtgenoten veronderstelt en waarbij ze er zich toe verbinden een leefgemeenschap te stichten (zie ook stuk 7B van verzoekers). Het huwelijk brengt rechten en plichten met zich voor de beide echtgenoten. Qua inhoud lijkt dit huwelijk sterk op wat we naar Belgisch recht als een huwelijk zien. Verzoekers blijken te voldoen aan hun personeel statuut.

3.2.4 *Schijnhuwelijk*

De Dienst Vreemdelingenzaken weigerde evenwel de erkenning van het huwelijk van verzoekers omdat er volgens haar sprake is van een schijnhuwelijk. De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken om de gezinshereniging te weigeren op grond van het huwelijk van partijen is gegrond op artikel 146bis (oud) BW. Naar dit artikel wordt uitdrukkelijk verwezen in de weigeringsbeslissing van 28 januari 2021 (stuk 1 van verzoekers).

Verzoekers werpen op dat de Dienst Vreemdelingenzaken verkeerdelijk toepassing zou gemaakt hebben van artikel 146bis (oud) BW; dat het Eritrees recht van toepassing is en dat enkel wanneer het Eritrees recht niets bepaalt over de toestemmingsvereiste of de eventuele sanctionering van geveinsde huwelijken, artikel 146bis (oud) BW kan toegepast worden onder de noemer van de exceptie van de openbare orde (artikel 21 WIPR). Zij besluiten dan ook dat artikel 146bis (oud) BW niet zomaar toepassing kan vinden omdat verzoekers beiden niet de Belgische nationaliteit bezitten of bezaten op het ogenblik van de huwelijksvoltrekking.

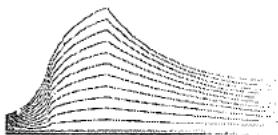
De rechtbank volgt deze stelling niet. Een huwelijk, gesloten in het buitenland, dient om in België erkend te worden stéeds de toets aan artikel 146bis (oud) BW te doorstaan. Anders oordelen zou artikel 146bis (oud) BW zonder voorwerp maken, aangezien het belangrijkste deel van de *ratio legis* van dit artikel gelegen is in het verhinderen van de automatische legalisering van in het buitenland aangegane schijnhuwelijken. Ieder in het buitenland aangegane huwelijk dient bij een verzoek tot erkenning getoetst te worden aan artikel 146bis (oud) BW.

Artikel 146bis (oud) BW bepaalt dat er geen huwelijk (en derhalve wel een schijnhuwelijk) is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemming tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijke voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Zowel het openbaar ministerie, als de Dienst Vreemdelingenzaken zijn de mening toegedaan dat het huwelijk van partijen in hoofde van beiden of één van hen er enkel op gericht was om een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen voor één van de echtgenoten.

De rechtbank volgt deze argumentatie niet.

Verzoekers, beiden van Eritrese nationaliteit, huwden op 18 februari 2017 voor de Eritrese Orthodoxe Kerk in Soedan. Op 26 juni 2018 diende verzoekster in België een verzoek tot internationale bescherming in. Vervolgens werd haar op 17 januari 2019 de hoedanigheid van

VONNIS

---

vluchteling toegekend (geldig tot 18 januari 2024) (stukken 4 en 5 van verzoekers). Op 25 mei 2019 werd een visumaanvraag gezinshereniging ingediend op naam van verzoeker, zodat verzoeker zijn echtgenote in België zou kunnen vervoegen (stuk 1 van verzoekers). De visumaanvraag werd geweigerd omdat de Dienst Vreemdelingenzaken weigerde het huwelijk van verzoekers te erkennen.

Op het ogenblik van het huwelijk had geen van beide echtgenoten reeds een verblijfsrecht in België, integendeel. Verzoekers traden reeds in het huwelijk twee jaar voordat verzoekster in België werd erkend als vluchteling. Er kan dan ook niet worden overwogen dat het enige doel van het huwelijk, dat in 2017 werd gesloten in Soedan voor de Eritrese Orthodoxe Kerk tussen twee personen van Eritrese nationaliteit, erin bestond in 2019 een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen voor één van de echtgenoten in België.

De vordering van verzoekers om hun huwelijk gesloten op 18 februari 2017 voor de Eritrese Orthodoxe Kerk in Soedan te erkennen ten aanzien van alle Belgische overheden, dient dan ook ingewilligd te worden, zoals hierna bepaald.

IV. UITSpraak

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

De rechtbank verklaart de vordering van verzoekers ontvankelijk en gegrond.

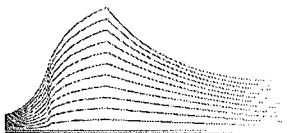
De rechtbank zegt voor recht dat het huwelijk tussen [REDACTED] vluchteling van Eritrese herkomst, geboren te Senafe (Eritrea) op [REDACTED] en [REDACTED] van Eritrese nationaliteit, geboren te Enda Dashem (Eritrea) op [REDACTED] verblijvende te Oeganda met woonplaatskeuze op het adres van zijn echtgenote te [REDACTED] gesloten op 18 februari 2017 voor de Eritrese Orthodoxe Kerk te Soedan als rechtsgeldig moet worden erkend.

De rechtbank legt de gerechtskosten ten laste van de verzoekers, ieder voor een gelijk deel.

De rechtbank stelt de kosten van huidige procedure op :

- de nog in te vorderen rolrechten voor huidige procedure aan de Belgische staat (FOD Financiën), zijnde een bedrag van 165 euro, *in debet te vereffenen*.

De rechtbank wijst het meer en/of anders gevorderde af als ongegrond.

V O N N I S

Aldus gedaan in raadkamer en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van
WOENSDAG EENENTWINTIG SEPTEMBER TWEEDUIZEND TWEEËNTWINTIG.

Aanwezig:

- Mevr. E. Blommaert, rechter, voorzitter van de D 37 kamer,
- Mevr. V. Durinck, griffier.

V. Durinck

E. Blommaert